

la Mañana

revista

ISABEL DEL ARCO PREMI A LA QUALITAT DOCENT

REPORTATGE: UNA EXPEDICIÓ LLEIDATANA AL CIM D'EUROPA

ASTRONOMIA: LES MAREES

nom. 133772/0000000, 11 DE SETEMBRE DE 2011

olPixador

isabel del arco

EL RECONeixEMENT A UNA BONA DOCENT

TEXT: ARES MONELLS

FOTOS: SÍLVIA BÚTIA

Isabel del Arco és professora titular del departament de pedagogia de la Universitat de Lleida però ara a la llista de títols, experiències i coneixements pot afegir-hi la de guardons per la feina ben feta ja que el mes passat la Generalitat va atorgar-li una de les vuit distincions Jaume Vicens Vives que premia la qualitat docent universitària. Del Arco s'ha fet amb el guardó després d'impulsar la formació per a majors de 50 anys convertint la UdL en el primer centre català que ofería una titulació sènior. El reconeixement ve acompanyat d'una dotació econòmica de 20.000 euros que s'invertiran en millora de la docència.

- Què significa per a un professional de la docència rebre el premi Jaume Vicens Vives?

- És tot un privilegi. En el meu cas particular el premi va suposar el tancament d'or a la meua gestió com a vicerectora de la universitat de Lleida durant el mandat del rector Joan Viñas. Sens dubte és el millor reconeixement que com a educadora podia rebre per aquells vuit anys de dur treball a l'equip de govern de la UdL.

- Des de l'experiència i havent passat com a docent per les diferents etapes del sistema educatiu, com valora l'educació a les escoles, instituts i universitat?

- Ara per ara el sistema educatiu català sí una cosa té són reptes. El primer que se l'hi planteja és la necessitat de guanyar competències a tots els nivells, sobretot pel que fa a l'educació infantil, primària i secundària. El segon repte que ha de superar el nostre sistema educatiu, sobretot a la secundària, és l'atenció

carnet

NOM: *Isabel del Arco Bravo*

EDAT: *46 anys*

PROFESSIÓ: *Professora de la UdL*

UN DIA ESPECIAL: *El naixement de les meves tres filles*

UN VIATGE PENDENT: *Irlanda i Escòcia*

UNA PEL·LÍCULA: *Braveheart*

El passat mes d'agost, el Govern de la Generalitat va premiar a la professora Isabel del Arco de la Universitat de Lleida amb la distinció Jaume Vicens Vives, un guardó que premia la qualitat docent universitària. Del Arco que des de sempre havia tingut molt clar que la seva vida aniria lligada a la docència va començar la seva trajectòria ara fa 23 anys com a mestra d'educació infantil i primària, posteriorment va impartir classes a secundària fins que a l'any 1998 va accedir a la UdL on actualment és professora titular del departament de pedagogia i psicologia de la facultat de Ciències de l'Educació.

Dos dècades després de començar en el món de l'ensenyament, la jove professora ja ostenta un dels premis més ben valorats en l'àmbit educatiu. El guardó ha arribat a les seves mans gràcies a la constància i l'enorme esforç que des de l'any 2003 realitza del Arco per impulsar i potenciar la formació per als majors de 50 anys a la Universitat de Lleida.

Ara fa vuit anys, del Arco era vicerectora de la UdL sota el mandat del rector Joan Viñas. Va ser en aquella època quan l'educadora va insistir en la importància de seguir formant als adults un cop finalitzada l'etapa universitària i posant com a exemple els models universitaris nordamericans va aconseguir l'aprovació tant del rector Viñas com del regidor d'ensenyament, Ramon Camats, per iniciar els programes de formació per a adults.

La seva iniciativa va convertir la UdL en la primera universitat catalana que ofereix una àmplia varietat d'estudis que permetrien a persones majors de 50 anys seguir estudiant i acabar la seva formació obtenint un dels Títols Sènior.

Aquest any es va lliurar la titulació sènior a la segona promoció del programa de formació per adults, el que demostra que allò que va començar sent una petita idea d'una professora s'ha convertit en un projecte de futur per a moltes persones amb ganes de seguir formant-se.

a l'enorme diversitat d'alumnes que hi ha a les aules, uns alumnes amb necessitats molt variades que indirectament reclamen una atenció especial o si més no més personalitzada.

- **I en el cas de la Universitat de Lleida, què li fa falta per posicionar-se al podi de les universitats més ben valorades de Catalunya?**

- Pel que fa a la docència, la UdL és la primera o de les primeres en el rànking. Quan jo era vicerectora i es realitzaven valoracions de

“LA UDL TÉ UN EQUIP DE DOCENTS ENVEJABLE I DE QUALITAT QUE LA SITUA ENTRE LES MILLORS UNIVERSITATS”

les diferents universitats catalanes i espanyoles, la de Lleida ocupava sempre els primers llocs. A nivell de docència estic convençuda que la UdL té professors de qualitat, i no només això, l'impàs a l'hora de transformar el sistema antic amb el pla bolònia va comptar amb el suport de tots els docents de la universitat.

- És massa aviat per fer un petit balanç del funcionament del polèmic Pla Bolònia?

- Jo vaig viure tota la transformació del sistema i puc afirmar que el canvi en aquesta universitat va ser molt fàcil perquè gairebé tots els docents s'hi van implicar des del primer moment. Em sento molt orgullosa de la manera en que el personal universitari va afrontar aquestes modificacions ja que parlant amb altres companyes que en aquell moment també eren rectores, em vaig adonar que no a tots els centres el canvi va ser tant fàcil ni tant positiu.

- Podríem dir que el Pla Bolònia està totalment implantat a Lleida?

- Encara no. Ara ens falta acabar d'implementar tot el que es va dissenyar sobre paper. És difícil perquè al dia a dia van sorgint problemes i petites complicacions que fan que el procés d'estabilització s'allargui. Canviar la metodologia del professorat, augmentar la seva formació i acabar d'acreditar les titulacions que resten són els tres aspectes que ens queden pendents. No obstant, en línies generals, el personal de la UdL s'ha comportat de manera admirable, s'han realitzat cursos de reciclatge, s'han comparat experiències amb altres centres on el Pla Bolònia funciona perfectament, i s'ha intentat innovar al màxim en les tècniques educatives.

- La formació del professorat seria doncs un dels punts més forts de la UdL?

- Sí, no obstant la formació i l'absorció de coneixements són coses que mai acaben, per tant hem de seguir potenciant l'especialització dels nostres docents.

- I pel que fa al nombre de carreres que ofereix la universitat, està previst que aquest segueixi augmentant?

- Al Consell de Govern de l'any 2008 vam aprovar un mapa amb un nombre determinat de titulacions que són les que s'hi segueixen cursant fins a dia d'avui. A partir d'ara però, si per alguna banda han de créixer els estudis o si més no s'en modificarà la seva oferta serà per la vessant dels Màsters que s'han d'anar actualitzant dependent de la demanda social.

És el torn dels alumnes..

- Des de les Universitats s'acostuma a sentir que els estudiants arriben del batxillerat mal formats. Què en pensa una psicopedagoga que ha passat per primària, secundària i la universitat?

- Tots ens passem les culpes. Això ho diem a la universitat, però al batxillerat també diem que venen mal formats de la ESO i allí li passem la pilota a l'educació Primària, per això jo a vegades i en broma dic que la culpa es de P3. La veritat es que els estudiants venen com venen i el problema apareix quan ho intentem comparar amb l'època en la que nosaltres vam entrar a la universitat.

- No es comparable?

- Ni de bon tros. El nostre batxillerat era molt més acadèmicista i amb continguts molt més generals, ara en canvi els estudiants venen

“ESTUDIS EUROPEUS DEMOSTREN QUE ELS ESPANYOLS SURTEN DE LA UNIVERSITAT SOBREFORMATS”

27

Dept. de Pedagogia i Psicologia
Isabel del Arco

amb altres tipus de coneixements, com per exemple els tecnològics. La nostra tasca, la dels professors, consisteix en saber aprofitar i adaptar correctament aquestes competències a l'hora d'ensenyar. Hem de pensar que els temps canvien i ara els estudiants tenen tota la informació al seu abast i ja no els fa falta consultar un llibre per informar-se perquè ho poden fer a través d'altres suports, per això els resulta poc atractiu anar a classe i seguir la dinàmica que s'hi imposa.

- Però els que venen a la universitat s'entén que ho fan per iniciativa pròpia. Com surten de la universitat un cop graduats?

- Cada any l'Agència de Qualitat Universitària (AQU) avalua la inserció dels estudiants en el món laboral, i en la darrera publicació feta

a finals del curs passat l'informe determinava que en el cas de les universitats catalanes i per tant, també en la de Lleida, el nivell d'inserció és bo. No hem d'oblidar que al cap i a la fi els que responen aquestes enquestes són els propis estudiants, ells qualifiquen la formació rebuda i la majoria es mostren contents i satisfets amb els coneixements adquirits. I això no es una cosa que diguem només nosaltres, a nivell Europeu estic cansada de llegir articles que assegurin que els titulats a les universitats espanyoles surten sobreformats en relació a altres universitats europees.

- Sembla contradictori que informes Europeus qualifiquin l'educació universitària catalana com una de les millors i en canvi l'Informe PISA que avalua als joves de primària i secundària ens situï a la cua a nivell educatiu.

- L'Informe Pisa demostra que a primària i a secundària l'alumnat té mancances concretes però això no vol dir que els estudiants vagin malament. Sota el meu punt de vista, lluny de ser un càstig o un informe sancionador, aquest s'hauria d'entendre com una oportunitat per als centres educatius ja que els permet veure clarament en quins aspectes s'ha de millorar l'educació dels més joves.

- És una realitat que a les aules ha augmentat el nombre de nens nou vinguts, això ha afectat a la pedagogia dels mestres a l'hora d'ensenyar?

- Aquest és un tema molt complicat a la vegada que seriós. Els nens estrangers que arriben a les aules ho fan amb un idioma i unes costums molt diferents a les nostres i l'única alternativa a la que es poden acollir les escoles per fer més portadora aquesta diferència són les classes de reforç i les aules d'acollida. No obstant, amb això no n'hi ha prou, es necessiten molts més recursos i més formació per al professorat per aprendre a integrar a aquestes generacions que han vingut per a quedar-se.

- Què importa en un mestre, que sigui expert en la matèria o que tingui capacitat per entendre als seus alumnes i dots de bon comunicador?

- És imprescindible que qualsevol professor, sobretot a primària i secundària sigui bon comunicador i tingui suficient capacitat per entendre les necessitats dels seus alumnes i pugui motivar-los. A la universitat, en canvi, els estudiants hi arriben de forma voluntària i s'entén que, tot i que el professor ha de ser capaç de transmetre el seu coneixement a l'alumnat adult, també ha de ser un expert en la matèria.

“ES NECESSITEN MÉS RECURSOS I MÉS FORMACIÓ PER INTEGRAR ELS NENS NOU VINGUTS A L'ESCOLA I A LA SOCIETAT ”

